

Pasakojimas apie Vilniaus įkūrimą

Vieną kartą didysis kunigaikštis Gediminas išvyko iš savo sostinės Kernavės medžioti už penkių mylių už Neries ir rado girioje gražų kalną apsuptą ąžuolynų ir lygumų; jam didžiai patiko, jis apsigyveno tenai kur buvo Senieji Trakai; ir iš Kernavės perkėlė savo sostinę į Trakus. Neilgai trukus, išvyko didysis kunigaikštis Gediminas medžioti už keturių mylių nuo Trakų; ir randa ties Vilnios upe gražų kalną ant kurio užtinka didžiulį žvėrį, taurą, užmuša jį ant to kalno kuris ir dabar tebevadinamas Taurakalniu. O kad buvo labai vėlu grįžti į Trakus, jis sustojo Šventaragio slėnyje kur degindavo pirmuosius kunigaikščius, ir čia apsinakvojo. Tenai miegodamas, jis susapnavo kad ant kalno kuris buvo vadinamas Kreivuoju o dabar Plikuoju stovi didžiulis geležinis vilkas, o jame staugia tarytum šimtas vilkų. Pabudo iš miego ir tarė savo žyniui vardu Lizdeikai kuris buvo rastas erelio lizde, – tasai Lizdeika buvo Gedimino žynys ir vyriausias pagonių kunigas „Susapnavau keistą sapną.“ Ir nupasakojo viską kas jam sapne buvo pasirodę. Tasai žynys Lizdeika tarė „Didysis kunigaikšti geležinis vilkas reiškia: sostinė čia stovės o staugimas jo viduje tai jos garsas sklis po visą pasaulį.“ Ir didysis kunigaikštis Gediminas tuoj rytojaus dieną, nebeišvykdamas, pasiuntė žmonių ir įkūrė vieną pilį Šventaragyje – Žemąją, o antrąją – Kreivajame kalne kuris dabar vadinamas plikuoju, ir toms pilims davė Vilniaus vardą. Ir, įkurdinęs miestą, perkėlė savo sostinę į Vilnių.

Užduotys:

1. Sudėti trūkstantus skyrybos ženklus.
2. Išrašyti pabrauktus žodžius, sukirčiuoti (parašyti vns. gal., vns. įn. ir dgs. gal.): Gediminas, gražų, kalną, žyniui, erelio.

Pavyzdys:

Vardu (vardą)- vardu, vardus.

Papildoma užduotis

Pabraukti gramatinius centrus ir nurodyti sakinių rūšį.

Frazė apie būsimos sostinės garso sklidimą „po visą pasaulį“ primena Pradžios knygos eilutes, kuriose pasakojama apie Babelio bokšto statybą. ( )

Nurodyti dalykai neturėtų stebinti, nes metraštininkai buvo krikščionys. ( )

Sumedžiojęs taurą, Gediminas nakvoja sakralinėje vietovėje – Šventaragio pievoje, laukdamas apreiškimo. ( )

Matyt, tik tokio rango žynys ir galėjo paaiškinti valdovo sapną, kuriam senovėje hierarchiškai buvo suteikiamas aukščiausias statusas. ( )

Pranašingi sapnai, pranašavimai ir neįprasti dalykai nuolat sutinkami pasakojimuose apie sostinių ar valstybių ir imperijų įkūrimą bei suklestėjimą. ( )

